

Sekwencja z Mszy św. za zmarłych

W gniewu dzień, w tę pomsty chwilę,
Świat w popielnym legnie pyle:
Zważ Dawida i Sybillę.

Jakiż będzie płacz i łkanie,
Gdy dzieł naszych sędzia stanie,
Odpowiedzieć każąc za nie.

Trąba groźnym zabrzmi tonem
Nad grobami śpiących zgonem,
Wszystkich stawi nas przed tronem.

Śmierć z naturą się zadziwi,
Gdy umarli wstaną żywi,
Win brzemieniem nieszcześliwi.

Księgi się otworzą karty,
Gdzie spis grzechów jest zawarty,
Za co świat karania wartu.

Kiedy sędzia więc zasiędzie,
Wszystko tajne jawnym będzie,
Gniewu dłoń dosięże wszędzie.

Cóż mam, nędzarz, ku obronie,
Czyja pieczę się zasłonię,
Gdy i święty zdrzy w łonie?

Królu, w grozie swej bezmierny,
Zbawisz z łaski lud Twój wierny,
Zbaw mnie, zdroju miłosierny.

Racz pamiętać, Jezu drogi,
Żeś wziął dla mnie żywot srogi,
Nie gub mnie w dzień straszny trwogi.

Długoś szukał mnie znużony,
Zbawił Krzyżem umęczony,
Niech ten trud nie będzie płonny.

DIES IRAE

Dies irae, dies illa,
Solvēt saeculum in favilla:
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
Quando iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepulcra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura,
Iudicandi responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus iudicetur.

Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix iustus sit securus?

Rex tremendae maiestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.

Recordare, Iesu pie,
Quod sum causa tuae viae:
Ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedisti lassus:
Redemisti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Sędzio pomsty sprawiedliwy,
Bądź mym grzechom litościwy,
Zanim przyjdzie sąd straszliwy.

Jęczę pomnąc grzechów morze,
Wstydem me oblicze gorze,
Żebrzącemu przebac, Boże.

=====
Ty, co Marii grzech zmasałeś,
Łotra modłów wysłuchałeś,
I mnie też nadzieję dałeś.

Choć niegodne me błaganie,
Nie daj mi, dobroci Panie,
W ognia wieczne wpaść otchłanie.

=====
Między owce Twe wliczony
I od kozłów odłączony,
Daj, niech z prawej stanę strony.

Gdy odtrącisz potępionych,
Srogim żarom przeznaczonych,
Weź mnie do błogosławionych.

=====
Błagam z czołem pochylonym,
Z sercem z żału w proch skruszonym,
Pieczę miej nad moim zgonem.

O dniu jęku, o dniu szłochu,
Kiedy z popielnego prochu
Człowiek winny na sąd stanie.

Dobry Jezu, a nasz Panie,
Daj im wieczne spoczywanie.
Amen.

Iuste iudex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante dium rationis.

Ingemisco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce, Deus.

=====
Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mih*i* quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

=====
Inter oves locum praesta,
Et ab haedīs me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.

=====
Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis:,
Gere curam mei finis.

Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Iudicandus homo reus:

Huic ergo parce, Deus.
Pie Iesu Domine, Dona eis requiem.
Amen.